

bliver realiseret, for at det Indkomne kan bruges til at dække Udgifter, der kræves for at stifte sand Nytte. Efter de Fordringer, der stilles, er det imidlertid klart, at der vil blive opslugt endnu mere af Reservecapitalen, end Finansforslaget angiver. Jeg hørte nok, at den ærede Minister sagde, at han vilde dække Udgiften til Vaaben med en Indkomstskat, men jeg antager næsten, at det var en Fortalelse. Jeg troer ikke, at det kan være den ærede Ministers alvorlige Mening at indføre en Indkomstskat for at dække en Udgift, der skal afholdes eengang for alle, hvorimod det vilde være aldeles i sin Orden, naar han sagde: Vor Reservecapital svinder mere og mere ind; vi have ikke saadanne Papirer, som kunne siges at danne en virkelig nyttig og virksom Reservecapital i Tilfælde af alvorlige Begivenheder; vi have en Underbalance, som er alvorlig nok, skjøndt vi have en Kassebeholdning, der er saa betydelig, at man nok kunde hjælpe sig for et enkelt Aar. Af Hensyn til Reservecapitalen og den hele Finansstilstand maatte Fordringerne om Indkomstskatten stilles, og ikke paa Grund af en Udgift eengang for alle; den maatte stilles for at bringe en Balance tilveie imellem Indtægter og Udgifter i de følgende Finantsaar, thi den er ikke bragt tilveie ved at forbruge Reservecapitalen. Jeg hørte vel, at det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Spornbeck) gav Anviisning paa at hjælpe os lidt med Livrenteselskabets Midler. Jeg skal imidlertid ikke gaae ind paa dette noget delicate Spørgsmaal. Dersom jeg virkelig kunde troe, at Finansministeren skjulte lignende Tanker, eller at en fremtidig Finansminister skulde være dem, saa vilde jeg hellere tilraade, at Livrenteanstalten ophørte at have Statens Garanti og blev et selvstændigt privat Institut, thi at leve under saadanne Forhold, at Staten siger: Vi have Brug for de Midler, der komme ind, troer jeg vilde være en meget forkeert Stilling og Noget, der maatte gjøre, at Anstalten hellere maatte undvære Garantien, end være saaledes stillet overfor Finansministeren.

Jeg skal endnu et Dødsstykke sige ved et Par enkelte Punkter. Det glæder mig, at den ærede Finansminister endelig er kommen til at fordrø Bemærkning til at sælge paa Gammelholm under

10 Rd. Quadratalen. Det er ikke blot et Rentetab, Staten har, naar Bygninger ikke reise sig, idet de Grunde ikke afhændes, men Staten taber middelbart Bygningsafgiften, ligesom Kommunen taber ved, at Grundskat o. s. v. ikke gaar ind. Det er i mine Tanker meget heldigt, at de kongelige Bygninger ere samlede saameget som muligt under Indenrigsministeriet, og jeg haaber, at man vil arbejde videre paa den Vej og søge at samle alle Statens Bygninger under een Bestyrelse. Det kan jo have sine Vanskeligheder. Jeg forstaaer godt, at de enkelte Ministre holde paa de Bygninger, der høre under dem, at de faae en vis Forkærlighed for dem, men jeg troer, at Tilsynet vilde vinde betydeligt, naar de alle vare samlede under eet Ministerium. Med Hensyn til Jernbanevæsenet vilde jeg gjerne stille et temmelig radikalt Forslag, som jeg haaber kunde slaae lidt igjennem, nemlig at det fra Indenrigsministeriet gik heelt over til Finansministeriet.

Saalænge Fælleds og Særligt vare adskilte, var det en Selvfølge, at Jernbanevæsenet stod under Indenrigsministeren, og Post- og Telegraphvæsenet under Finansministeren, men nu troer jeg, at det vilde have flere overordentlig gode Sider, at det hele Befordringsvæsen, baade Post- og Jernbanevæsenet, samledes under Eet. Vi have jo oplevet de allerbesværligste Kampe mellem Jernbane- og Postvæsenet til forskjellige Tider, hvilket vilde kunne undgaaes, naar der var en samlet Bestyrelse. Det glæder mig, at man vil gjøre et Forsøg paa, som det blev foreslaaet i den sidste Nigraadsamling af Landstingets Udvalg, at faae Postfordindelsen imellem Korsør og Ribeek forandret til en Forbindelse mellem Korsør og Kiel. Jeg vil spørge den ærede Finansminister, om der er gjort Forsøg paa at slutte Contracter med Private med Hensyn dertil; der vil vindes allerede meget betydeligt ved at forandre Routen, men der vil vindes endnu Mere, og der vil neppe være uoverstigelige Vanskeligheder ved at lade det Hele gaae over til privat Entreprise. Endnu skal jeg stille et Spørgsmaal, som nærmest vedrører Krigsministeren. Der blev som bekendt i sidste Nigraadsamling bevilget 100,000 Rd., som skulde afholdes af Reservecapitalen, til Forandring af Geværer.